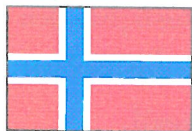

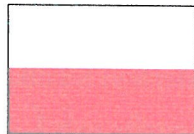
Personalföreningen

LL'n

Fester, Kasse

Lagout, Lennart

Lennarti Da Finski

Den finska högrenässansens universalgeni, och en av de allra största mästarna i konsthistorien.

Han började sin karriär som bastumålare i finska Österbotten där han snabbt gjorde sig ett namn. Inte bara som målare utan också för sitt vilda leverne och sin aptit på traktens vackra flickor. De många bastufesterna och kvinnorna satte sina spår bland lokalbefolkningen, där han gick under namnet "En finne på arslet" (a pain in the ass). Inte blev tilltron till Lennarti bättre när han började tala om att konstruera flygplan och andra flygande ting, snarare tvärtom. Han blev tvungen att lämna landet i all hast, till häst. Med sig hade han den unga tvätterskan Cirka-Liisa Hämmäläinen, som han träffat en vecka tidigare, i samband med ett toalettbesök.

De unga två reste till Rom där Lennarti började studera konst medan Cirka-Liisa försörjde sig som tvättbiträde. Omkring 1505 fullbordade Lennarti sin kanske mest kända målning, Cirka-Liisa. (Här intill). Lennarti har här fått fram bilden genom en teknik som gör att tavlan liksom framträder ur ett lätt dis som suddar ut de små detaljerna, mjukar upp konturerna och får form och färg att smälta samman. Det är därför ansiktet och landskapet verkar så levande. Det berömda leendet, som man idag talar om, var väl ingenting som dåtidens konstkritiker uppmärksammade speciellt mycket eftersom man redan då visste att Cirka-Liisa var född med ett ovanligt dumt flin. Nej, det var naturligtvis den mästerliga tekniken som man ansåg vara banbrytande, och därmed var Lennartis och Cirka-Liisas lycka gjord för många år framåt. Många av Österbottenborna tog åt sig äran av hemmasonens beröm-

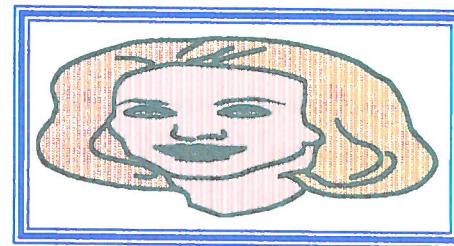
melse och menade att den berömda distekniken hade uppstått i deras nymålade bastustugor. Andra hävdade att den uppkommit under förtäring av hemgjorda rusdrycker. **TVISTA MÅNDE DE LÄRDE!**

Lennartis måleri fortsatte eftersom han främst ansåg sig vara konstnär, men hans anteckningsböcker och teckningar visar att det i hans konst rymdes en hel del av det vi idag kallar naturvetenskap. Han gjorde bl. a noggranna och detaljerade avbildningar av kroppens inre.

Hans ritningar på flygplan och allehanda tekniska uppfinningar kanske inte rönt så stort intresse för dåtidens lärde, men så här i efterhand är det bara att konstatera att denne finske bastumålare var ett geni.

Cirka-Liisa (Louren, Paris)

En nästan kusligt efterhängsen stämning griper tag i åskådaren och håller fantasin fången, vare sig man vill efter inte. Cirka-Liisa lämnar oss helt enkelt inte ifred. Det är egentligen detta, och inte det mycket omskrivna leendet, som är det verkliga mysteriet.

Oddvar Dunk

(1863 - 1944)

Oddvar Dunk, den norska postimpressionismens fader och kanske den störste moderna nordiska konstnären, började sin konstnärskarriär som sopåkare hemma i byn Loten i norska Hedmark. Redan som liten gjorde han sig känd som byns "lille pedant", genom att ständigt vara i farten med sopkvas och skyffel. Fadern och modern var förstås väldigt nöjda med sin välartade son, som höll rent och fint i hela byn.

När så skolan var avslutad och lille Oddvar suddat ut den sista sommarhälsningen på svarta tavlan, började han sin anställning på det kommunala renhållningsverket. Det var ett ganska naturligt steg för Oddvar, som hela sitt unga liv varit verksam med att hålla naturen ren från allt avfall.

Men en dag, sommaren 1893, förändras hela Oddvars liv i ett enda slag. Han får för första gången följa med sopbilen till den så kallade "slutstationen". En plats han har hört talats om, men aldrig sett. Vid åsynen av detta gigantiska sopberg får Oddvar en total psykisk och fysisk kollaps. Ett "game over" som varar i tre månader.

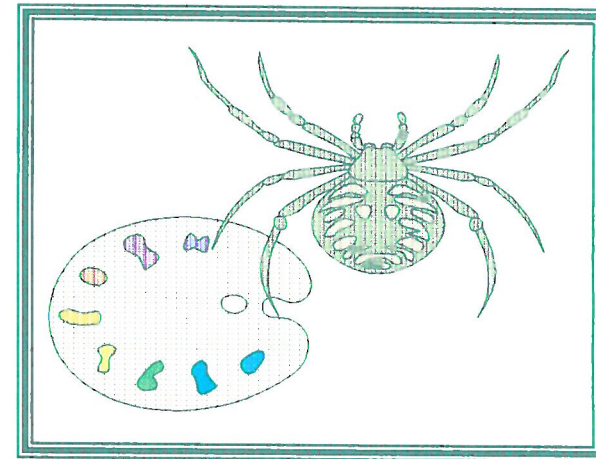
Under denna tid förändras Oddvar och börjar måla. Bland annat målar han sitt kanske mest kända verk "Skräpet". (Här intill).

När Oddvar senare kommer hem från konvalescensen har han helt uppslukats av måleriet och producerar den ena ångestladdade målningen efter den andra. Bl.a "Förtvivlan" (1893), "Dagen efter" (1894), "Ångest" (1894), "Liklukt" (1894). Den förut så glada och energiske Oddvar blir nu mer och mer inåtvänd och grubblande och tillbring-

ar dagarna instängd i sin ateljé.

1905 övertalas han att ställa ut sina tavlor på en utställning i Prag och succén är given. Konstkritiker världen över ger Oddvar Dunk sitt erkännande och Dunk skrivs in i historieböckerna som en av de stora. Han erhåller 1933 Storkorset av S:t Olofs orden. 1944 avlider Oddvar Dunk lugnt och stilla på sin gård i Norge.

I "Skräpet", målad 1893, får Dunk oss att se hur det känns att vara rädd. Det är en bild av skräcken, den hemska, oförnuftiga skräck som griper en när man vaknar upp ur en mardröm. De långdragande böljande linjerna tycks bära ekot av skräcken in i alla hörn av målningen. Tavlan finns på Nasjonalgalleriet i Oslo.

Diablo Akassa

(1881-1973)

Århundradets geni.

När Diablo Akassas far, Don Pedro, vid 18 års ålder lyckades övertyga den spanska staten att hans dagar som arbetsför voro räknade, detta p.g.a en ihärdigt återkommande muskelsjukdom som gjorde att han inte kom upp ur sängen på morgnarna, så var han den förste någonsin som erhöll statligt stöd för en sådan åkomma.

Don Pedro hade nu framtiden för sig och kunde utnyttja tiden för sitt specialintresse, måleriet. När sonen Diablo vid 13 års ålder också lyckades få staten att betala ut vad man nu kallade A-kassa efter upphovsmannen Don Pedro, tyckte fadern att två i familjen som går på A-kassa var en för mycket. Därför lämnade han penslar och färg till sonen och återupptog sitt f.d arbete som vintrampare.

Diablo Akassa visade sig vara en lysande begåvning vad det gällde måleri. Vid 14 års ålder klarar han med glans inträdesprovet till högsta klassen vid konstakademien i Barcelona, och bräddar sina kamrater med den ena lysande målningen efter den andra.

Vid 28 års ålder och efter många utställningar och resor världen över upptäcker Diablo kubismen, efter ett parti schack med sin far. Måleriet blir nu mer inputat och Diablo försöker nu göra allt för att undgå ett slentrianmönster i sitt måleri. Han provar på att göra skulpturer i trä, järn och lera för att på så sätt vidareutveckla sin konst. Han visar också sina etsningar för allmänheten, men bara på kvällstid.

Diablo utvecklar mot slutet av sin karriär sin konst längre och längre

ifrån det akademiska måleriet mot det mer naiva och barnsliga. Det kan vi se i målningen här intill, "Frukost i det gröna" från 1961. En parafra (ombearbetning) av en annan känd målares motiv från 1863, nämligen Eduard Manet.

Diablo Akassa, århundradets geni, skapade en konst som var lika exemplarisk som sitt liv, som hela tiden stod i offentlighetens ljus. En konst som gärna sökte sig till den gyllene medelvägen och som höll balansen mellan de extrema polerna, provokation och anpassning. På ett exemplariskt sätt lyckades han förena statliga bidrag med konsten och livet i sin person.

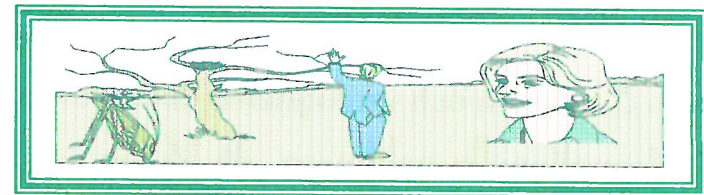
Om man exakt vet vad man SKA göra. Varför ska man då göra det? Eftersom det redan är ointressant.

Då är det bättre att göra något annat.

Diablo Akassa

"Frukost i det gröna" efter Manet 1863

Manets original hade utlöst en skandal i Paris 1863. Målaren hade nämligen vågat avbilda en naken kvinna under en paus i skogen. Därtill i sällskap av två påklädda herrar. Akassas version behåller alla klassiska grunddrag. Tre motiv tas upp i målningen som Akassa kom att fortsätta med till sin död, nämligen den rökande målaren, den påklädde konstnären och den nakna modellen.

Port Moné

(1840-1926)

Denne store impressionist föddes 1840 i Paris av fattiga föräldrar. Han fick tidigt lära sig att pengar var av stor betydelse för att accepteras och upptas i det franska samhället och etablissemanget. Detta gjorde att lille Port, (egentligen skulle han ha hetat Kurt, men faderns skrivsvårigheter gjorde att det blev Port) redan i unga år bestämde sig för att bli rik och berömd. Port som var en begåvad tecknare började redan tidigt koncentrera sig på att rita av francsedlar, en konst som han snart behärskade till fulländning. Till sin "förvåning" upptäckte han att det gick att handla för sina nymålade verk. Ingen märkte nämligen att sedlarna var förfälskade. Den fria tillgången på francsedlar gjorde att Moné kunde börja måla på allvar, utan att behöva tänka på vad det kostade. Hans målningar väckte stor uppmärksamhet, både nationellt och internationellt, eftersom de var väldigt stora och väldigt färgslösande. Storleken och vräkigheten drog naturligtvis åt sig den internationella noblessen, då liksom idag, och

Moné blev internationellt erkänd. Kanske mycket beroende på en tjock plånbok, men också en god portion talang, både för måleri och marknadsföring.

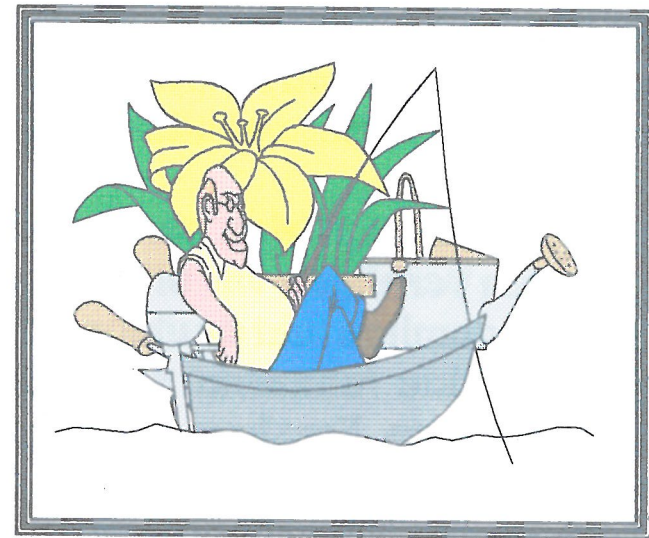
På en fråga om storleken haft någon betydelse för hans karriär, svarade Moné.

- Jasså?

Monés klassiker:

"Bro över näckrosdamm" (1899)

(Finns på New York Metropolitan Museum)

Handskar

Dessa fragment av handskar hittades vid de stora utgrävningarna vid Levers fabrik i Ryköping 1980-84. De uppdagades i samband med friläggningen av en helt felfri Quertonpump som hade tjänat ut. Alldeles invid handskarna låg också vad arkeologerna idag påstår vara ett svettband som tydligen använts vid reparationer av pumpen. Vem handskarna och svettbandet tillhört är ännu så länge inte utränt.

Strumpor

Dessa tygbitar visade sig vid en Col 14-undersökning vara bitar av strumpor. Tygbitarna hittades 1992 i närheten av vad forskarna tror vara ett svetsaggregat av äldre modell. (Detta är ännu inte fastställt)

Varför forskarna till en början var tveksamma till att fragmenten verkligen var bitar av strumpor, var den egendomliga lukt de utsöndrade. En stark lukt som ledde tankarna till något som hade med fisk att göra. Forskarna trodde till en början att de hade funnit ett bortglömt fiskeläge. Men efter närmare undersökning kom de på andra tankar. Varför strumporna ser ut som de

gör (bara skaften kvar) var något som också gäckade forskarna. Men numera finns två teorier. Antingen är det fråga om loppor från svetsen eller också handlar det om naturlig avgång.

Orienteringsskärm

Vid utgrävningar i och omkring Ryssbergen 1981-82 hittades denna väl bevarade orienteringsskärm. Att skärmen är så väl bevarad beror enligt forskarna på att den redan från början "var satt under jord" så att säga. Bakgrunden, enligt expertisen, var en intern uppgörelse i orientering 1981 mellan verkstaden och fabriken lag på Sunlight/Lever. Enligt säkra källor (Roy Krantz?!) skulle skärmen ha grävts ner när verkstadens man hade stämplat och passerat, vilket gjorde att fabriken lag missade denna kontroll och förlorade uppgörelsen. Flera utredningar gjordes efter tävlingen, men någon ansvarig hittades ej. Till slut fick man tillåtelse att göra en mindre utgrävning i området och hittade då den förlorade kontrollen. Men tiden hade då redan runnit iväg för det förlorande fabrikslaget, och verkstaden förklarades som segrare.

Benrester

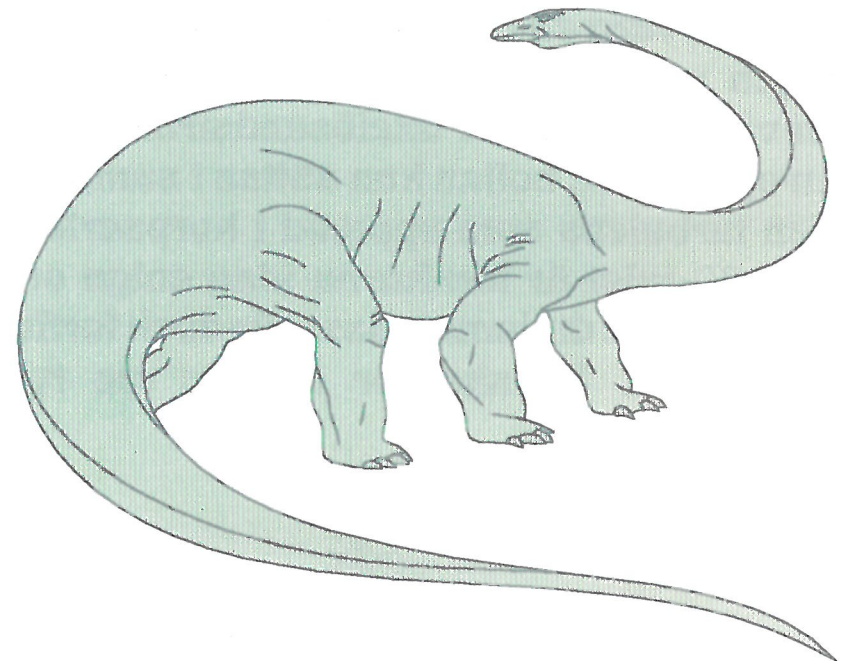
Vid en mindre utgrävning i Strandstuviken år 1987 hittades dessa benrester, som man från början trodde härrörde från en stor vikingagrav. Senare visade det sig att alla ben var av samma typ och inte alls kunde förknippas med människoben utan snarare gris. Efterforskningar visade, i samband med att man grävde upp ett halvt bensinfat med tillhörande järngaller, att det hade varit fråga om rituella grillfester. Dessa grillfester hade hållits av ett folkslag som man förut inte kände till, nämligen det s.k verkstadsfolket. Numera är detta folk integrerat i det svenska samhället och lever precis som vilken svensson som helst.

Del av Moraklocka

Denna originella lämning hittades i samband med utgrävningar på Rektorsvägen i Oxelösund 1993. Fyndet visade sig vara en del av en Moraklocka. Enligt forskarna var klockan omsorgsfullt insvept i en mjuk filt. Detta tydde på att det var någon som hade velat säga adjö till en god kamrat. Vid närmare undersökningar hittades också själva urverket som fortfarande fung-

erade prickfritt. Det enda felet var att klockan gick fem minuter för sent, vilket borde ha haft stor inverkan på ägarens tidspassning.

Bredvid klockan hittades en märklig ritning, som forskarna ännu inte lyckats bringa någon klarhet i. Att det rör sig om en återvinningsanläggning för vatten är dock klarlagt. Något som forskarna dock tvivlar på är om denna skulle kunna fungera praktiskt. Utredningen fortsätter dock....

Dessa märkliga fynd gjordes av en grupp arkeologer vid utgrävningar i Brandkärrsområdet sommaren 1988. Arkeologerna stod till en början frågande om detta verkligen var ett fynd eller inte. Men efterforskningar visade att det verkligen rörde sig om ett dylikt.

Inom bollsporten har ju sambandet mellan boll och pass länge varit en realitet. Men i det här fallet var forskarna väldigt förbryllade över att fyndet gjordes i ett område där det egentligen aldrig har funnits några bollspelare. Detta visade sig också vara en riktig iakttagelse eftersom sanningen uppdagades efter ett anonymt tips från en välkänd coach i Oxelösundstrakten.

Att den opumpade bollen kan sättas i samband med den turbulens som uppstod i korpserien i slutet på 80-talet är forskarna idag eniga om. Det väl bevarade diplomatpasset är dock fortfarande en gåta. Kanske rör det sig om tyst diplomati?!

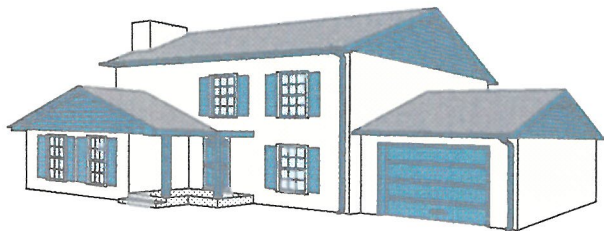

Fyndet gjordes i samband med nedmonteringen av motionshallens ribbstolar 1993 och anses av forskarna vara av stor betydelse när det gäller forskningen inom protesområdet. Fragmenten av klubban har visat sig komma från en numera förbjuden klubbtyp av märket Bonecrusher 2000. Vem klubban tillhört är ännu inte klarlagt, men Svenska Innebandyförbundets disciplincommité vill gärna att allmänheten hör av sig med tips. Benresterna, som forskarna till en början missade p.g.a. de satt så långt in i träet, tros tillhöra en numera låghalt högstadielärare som på fritiden spelar "släpande" skipper i stadens curlinglag.

Huruvida fynden kan stävja det alltmer tilltagande våldet inom innebandyn är, enligt forskarna, för tidigt att säga.

Vid renoveringen av ett hus på Smålandsvägen i Öppeby hittade av en slump ett stort antal osålda Bingolotter instoppade i isoleringen i en av ytterväggarna. De flesta av lotterna var ihopknycklade, sönderrivna och allmänt demolerade vilket enligt forskarna tyder på att den ansvarige försäljaren möjligtvis har haft en negativ trend när det gäller försäljningen av de trevliga lotterna. Mer kött på benen fick forskarna några dagar senare, när man fann ett handskrivet brev instoppat i en av lotterna. I brevet framgår att försäljaren frågar sig om bingolotto verkligen ger så mycket till idrottsrörelsen, fränsett kalla fötter och en värkande lottarm. Även hans något reserverade hållning till ett visst Lok framträder i brevet. Fyndet är naturligtvis en het potatis i debatten om Bingolottos vara eller icke vara eftersom brevskrivaren är en känd ledare inom idrottsrörelsen.

En rik kvinna

Kvinnan på bilden är Siirpka Nitii, dotter till den renskötande sammen Enok Nitii.

Det är nådens år 1816 och sommaren är torr och het. Siirpka har tvingats lämna sitt hem för att försöka tjäna sitt leve(r)bröd på den stora massafabriken i staden. Varje dag i snart två månader har hon köat utanför grindarna för att bli utvald till daglönare av fabriken patron. Den ständigt närvarande hettan tillsammans med en daglig hungerkänsla gör att Siirpka till slut beslutar sig för att återvända till föräldrahemmet i Grötjock. Men innan hon ger sig av ber hon patron att fara till ett varmare ställe och ta sin fabrik med sig.

Senare bestämmer sig Siirpka för att satsa sin sista krona på spel. Hon sätter sig ner i det torra gräset och skriver ner en enkelrad på lotto. Sedan packar hon sin väska och ger sig av, omedveten om att hon om en vecka är lottomiljonär.

Detta, mina vänner, är bilden av en rik kvinna.

En rik man?

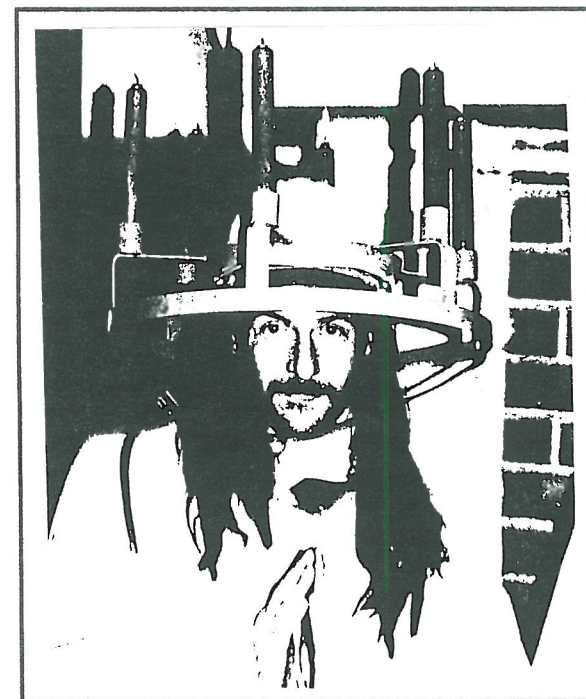
Mannen på bilden, den medellöse Harald Plättlagg från södra Småland, har just fått reda på att han är den rätte JESUS. Detta efter att i 30 år försökt övertyga det svenska rättsväsendet och sin familj bl.a genom det 5 meter höga kors han burit med sig sedan 20-årsåldern. Korset som är av massiv ek har varit fjättrad vid hans rygg dag som natt sedan 1864. Enligt Haralds egen utsago skulle han på sin 20-årsdag ha fått en uppenbarelse där en ängel sade till honom:

- DU är den utvalde och detta Ek-kors skall du bära med dig ända tills du når ljuset i tunneln och då skall du kasta det av dig och bli rikligt belönad.

Familjen Plättlagg har hela tiden hävdat att det skulle röra sig om en missuppfattning från sonens sida. Enligt modern erhöll sonen på sin födelsedag ett nytt fälgekors. Detta skulle användas till att montera

på nyinköpta regummerade sommardäck på familjens risiga Drabant. Sonen var nämligen utvald att åka och besiktiga bilen. Om bilen sedan gick igenom skulle sonen bli rikligt belönad av fadern. Detta var alltså familjens version av händelseförloppet.

Men envishet lönar sig tydligen i dagens rättsväsende. Sonen Harald blev erkänd som Jesus i Växjö tingsrätt 1894. NU VÄNTAR HAN BARA PÅ SIN BELÖNING...

Har någon sett Ville & Valle?

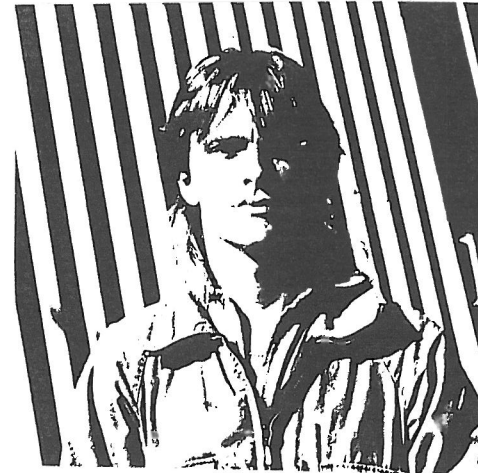
De två pojkarna försvann från föräldrahemmet i Jönshult i går kväll i samband med att de skulle gå ett ärende till byns handelsman. Fadern upptäckte att pojkarna var försvunna när han räknade in barnen till kvällstvättningen. Han ångrar idag bittert att han lät de båda pojkarna ge sig iväg helt ensamma till byns lanthandel, som ligger ca 400 meter från hemmet.

- Normalt brukar jag följa med, men vid det här tillfället ansåg jag att tiden var mogen för att pojkarna skulle ta de första stapplande stegen på livets väg. Tyvärr misslyckades försöket, säger den något gråtmilde fadern.

Vid försvinnandet var pojkarna iklädda blå verk-

stadsoveraller och gröna storstövlar. Båda är i 30-årsåldern och ca 180 cm långa. Håret är rufsigt och båda är passgångare.

Har du några upplysningar om pojkarna, ring fjärsman i Jönshult Tel: 05 - 888 88.

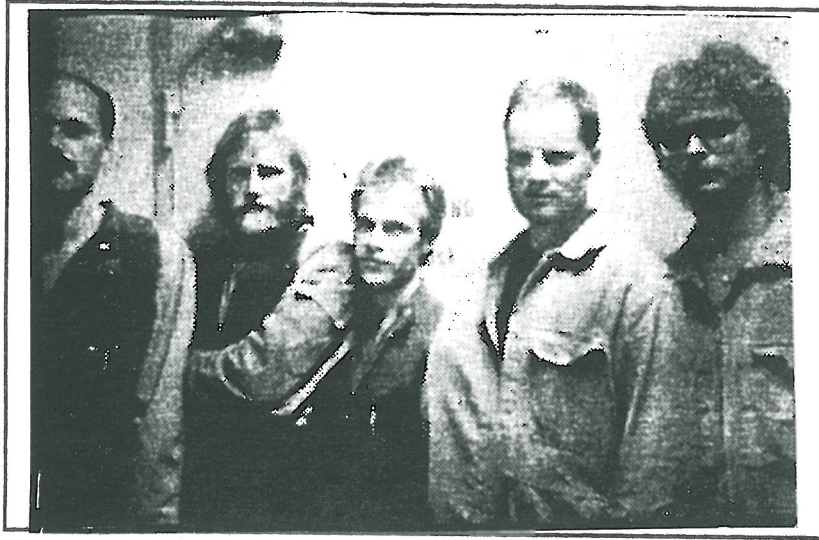

Ville...

... och Valle

Wanted
Dead or alive

Kverell, William, Joe, Jack och Curly

Bröderna Dalton, det civiliserade samhällets fiende
 Nr: 1. Eventuella upplysningar som leder till deras
 infångande belönas med

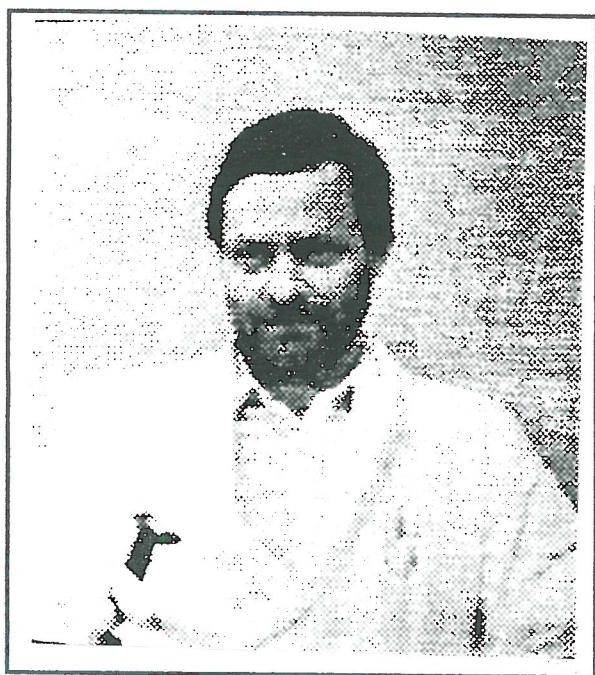
Reward 5 \$

**Would you like to
 buy a used car from
 this man?**

TÄVLING

Vem är denne man?

Vinn resa jorden runt utan att landa.

Svarstalonger finns på Oppeby Tobak och Posten.....